

Evangelí del dissabte de la setmana XVI de durant l'any: sembrar bona llavor

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana XVI de durant l'any. “Al temps de la sega els diré als segadors: «Arrenqueu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; el blat, en canvi, arreplegueu-lo i entreu-lo al meu graner»”. El Senyor té davant dels ulls tota la maldat de la història, no la nega ni la desconeix. I un dia la judicarà. El que a nosaltres correspon és conrear amb paciència tot allò que és bell i

gran que ens va lliurar Déu i deixar-ne els resultats a les seves mans.

Evangelí (Mt 13, 24-30)

Després els proposà aquesta altra paràbola:

—Amb el Regne del cel passa com amb un home que va sembrar bona llavor en el seu camp; però, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, va sembrar jull enmig del blat i se'n va anar. Quan els brins van créixer i es va formar l'espiga, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren:

—Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? D'on ha sortit, doncs, el jull?

Ell els respongué:

—Això ho ha fet un enemic.

Els mossos li diuen:

—¿Vols que anem a arrencar el jull?

Ell els respon:

—No ho feu pas, no fos cas que, arrencant el jull, arrenquéssiu també el blat. Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega, i llavors diré als segadors: «Arrenqueu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; el blat, en canvi, arreplegueu-lo i entreu-lo al meu graner».

Comentari

L'existència del mal segurament interpel·la tothom amb força. De fet, és el motiu que molts addueixen per posar en dubte l'existència de Déu, perquè no veuen compatibilitat possible entre la Bondat i les coses dolentes que succeeixen. De la

mateixa manera, molts creients assisteixen a escenaris complexos i injustícies flagrants, mentre sembla que el Senyor resta amb els braços plegats.

Jesús, amb la paràbola del blat i el jull, que ell mateix va explicar (encara que aquesta part no apareix a l'evangeli d'avui), revela la raó i el significat d'aquesta realitat tràgica. Així, ens fa veure que Déu no és pas aliè ni ingenu: el Senyor té davant dels ulls tota la maldat de la història, no la nega ni la desconeix. I un dia la judicarà: “No us enganyeu: de Déu no se’n burla ningú. Allò que un sembla és allò que recull” (Ga 6, 7).

De fet, aquesta paràbola de Jesús afirma rotundament que existeix el mal, que és present a la vida dels homes. Alhora, declara que no pot provenir de Déu. És un altre qui ha sembrat aquesta llavor: “El jull són els fills del Maligne. L'enemic que ha

sempre el jull és el diable” (*Mt 13, 38*).

Per què Déu no arrenca el jull? Jesús ens ho deixa clar: arrencar-lo implicaria endur-se el bon fruit sembrat per ell: la llibertat. El Senyor no intervé com ens agradaria a nosaltres, en part perquè vol intervenir a través nostre: “la bona llavor són els fills del Regne” (*Mt 13, 38*). Treure a la humanitat la possibilitat de fer el mal, també implicaria arrencar-li la llibertat de fer el bé, la llibertat d’estimar.

Amb extrema simplicitat, però amb gran profunditat, el Senyor ens mostra que tota la història humana, per complexa que sigui, tindrà un instant definitiu: el blat serà separat del jull. Aquest moment, però, no ho decidim pas nosaltres sinó Déu, que coneix el temps de la collita.

Allò que a nosaltres correspon és, malgrat tot, conrear amb paciència

tot el que és bell i gran que ens va lliurar Déu i deixar-ne els resultats a les seves mans. El Senyor retribueix a cadascú segons les seves obres, com hom llegeix a l'Apocalipsi: “Ja que has guardat amb constància la meva paraula, també jo et guardaré de l'hora de la prova que és a punt de caure damunt tota la terra i els seus habitants. Vinc de seguida: el que posseeixes, guarda-ho fidelment, perquè ningú no et prengui la corona” (Ap 3, 10-11).

Luis Miguel Bravo Álvarez // Hames_Family - Gretty Images

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dissabte-de-la-setmana-xvi-de-durant-lany-sembrar-bona-llavor/> (15/03/2026)